

NATO spiller hasard med 3. Verdenskrig: Skal Europa være kanonføde?

Fred er kun mulig sammen med Rusland og Kina!

Af Helga Zepp-LaRouche

tal over disse styrkers nøjagtige størrelse, men det kan anslås, at mellem 50.000 og 60.000 soldater samlet set deltager i de fire øvelser. Samtidig ankom *USS Porter* – et af de fire krigsskibe i Aegis-klassen, der er stationeret i Rota, Spanien, og som er en del af USA's ballistiske missilforsvarssystem (BMD) – til Sortehavet en route til den bulgarske havn Varna. Ligeledes samtidig sejlede hangarskibet *USS Dwight Eisenhower* ind i Middelhavet fra Atlanterhavet, og *USS Harry Truman* sejlede fra Den persiske Golf igennem Suezkanalen og til USA's Europæiske Kommando i Middelhavet, som en »klar demonstration af kapaciteter«, som flagofficersadmiral Bret Batchelder udtrykker det.

11. juni 2016 – »Nomen est omen« – navnet er et varsel – kan bruges til at beskrive NATO's *Anakonda 16-øvelser*, der i øjeblikket løber af stablen i Polen med deltagelse af 31.000 soldater. For alt imens øvelsen angiveligt skulle forsvare imod en »modstanders« (Rusland, naturligvis) angivelige invasion af Polen og De baltiske Stater, så forråder øvelsens navn – en slange, der kvæler sine måltider – NATO's faktiske plan, der nu er avanceret frem til hele Ruslands grænse i Østeuropa. Yderligere tre samtidige øvelser afholdes i De baltiske Stater og Polen således, at der i alt er 50-60.000 soldater, der opererer lige på Ruslands grænse.

Sidste gang, noget sådant fandt sted, var, da Hitlers *Reichswehr* invaderede i 1941 – og det er præcis sådan, den russiske befolkning oplever det. Forskellen er, at det, der denne gang står på spil, er Tredje Verdenskrig og anvendelsen af atomvåben, og således menneskehedens endeligt.

Parallelt med *Anakonda 16* er tre øvrige øvelser i gang – *Baltops 16* i og omkring Det baltiske Hav, *Saber Strike 16* i de tre baltiske republikker og *Swift Response 16* i Polen og Tyskland. Der er ikke offentliggjort nogen

Rusland reagerer på disse demonstrationer ved at udstationere yderligere personel til militærbaserne i sit nordlige militærdistrikt og ved at afholde øvelser i regionerne Krim og Rostov og, iflg. *Izvestia*, ved at afholde øvelser, hvor russiske piloter træner neutralisering af de amerikanske BMD-installationer langs den russiske grænse.

Hvad er det egentlige formål med dette BMD-system?

Som den russiske viceforsvarsminister Anatoly Antonov for nylig understregede under Shangri-La Dialogens sikkerhedskonference i Singapore, så frygter Rusland, at formålet med det amerikanske BMD-system, der er i færd med at blive installeret langs den russiske grænse, er at gennemføre et overraskelsesangreb mod det russiske atomvåbenarsenal og således sætte et defensivt gengældelsesangreb ud af kraft. Påskuddet, der lige fra begyndelsen var gennemskueligt, nemlig, at dette system skulle være nødvendigt for at beskytte Europa mod missilangreb fra Iran, blev ugyldiggjort ikke senere end ved P5+1-aftalen med Iran; og militære eksperter er enige om, at dette system på ekstremt kort tid kan konverteres

fra at være et defensivt til et offensivt missilsystem, ganske enkelt ved at udskifte software, og uden, at værtslandene, som Rumænien eller Polen, overhovedet bemærker det.

Det er nu gået op for nogle iagttagere, at denne kombination – inddæmningen af Rusland, øvelser, der er udtryk for en aggressiv plan, selv ved deres navn, samt de forventede modforholdsregler fra Ruslands side – har skabt en situation, hvor det afgørende beslutningens øjeblik blot er få minutter væk. *Der Spiegel* er bekymret over, at disse øvelser, der er baseret på et scenario med virkelig krig, går for vidt. *Die Zeit* kalder installationen af BMD-systemerne i Rumænien og Polen for den sandsynligvis største fejltagelse, NATO nogen sinde har begået, og som muligvis kan føre til, at Rusland annullerer Traktaten om Mellemdistance-atomstyrker (INF).

En højtplaceret militærperson kommenterede, at disse provokationer imod Putin er ekstremt tåbelige, fordi de kun kan føre til en eskalering. Denne situation fører i høj grad tanken tilbage til situationen forud for Første Verdenskrig, sagde han. Hvis den ene side konfronteres med truslen om at tabe ansigt, markerer dette begyndelsen til krig.

Endnu mere bekymrende er imidlertid præsident Obamas afvisning af så meget som at anerkende, endsiges diskutere, Ruslands truede sikkerhedsinteresser i forbindelse med USA's BMD-system, til trods for, at præsident Putin gentagne gange har anmodet om sådanne muligheder – senest den 27. maj i år. Det er selvfølgelig ikke undgået Moskvas opmærksomhed, at NATO's doktrin for længst er skiftet fra doktrinen med Gensidigt Garanteret Ødelæggelse (MAD; Mutually Assured Destruction), og at denne doktrins præmisser er blevet opgivet, nemlig, at anvendelse af atomvåben er udelukket, fordi det ville føre til gensidig og total ødelæggelse. Denne doktrin er blevet erstattet med den utopiske doktrin, der siger, at et begrænset atomangreb kan »vindes«, fordi gengældelses-evnen hos enhver modstander kan slås ud gennem et overraskelsesangreb, takket være moderne teknologier. Denne idé blev fremsat i 2006 i *Foreign Affairs*, Rådet for Udenrigsanliggendes avis. Den udgør i dag basis for diverse amerikanske doktriner og NATO-doktriner – doktrinen med Prompt Global Strike – et globalt forebyggelsesangreb – gennem det amerikanske BMD-system, samt også Air-Sea Battle-doktrinen (Luft- og Søslagsdoktrinen) for Asiens vedkommende. At Obama afviser så meget som at diskutere de russiske spørgsmål og argumenter, der atter er blevet rejst af Anatoly Antonov, kan, i mange iagttageres øjne, kun fortolkes på én måde.

Denne konklusion finder støtte i den krigsgale tone, som er blevet vedtaget af den »nye garde« af amerikanske militære øverstbefalende. Således understregede generaløjntant Ben Hodges, øverstbefalende for USA's Europa-styrker, at NATO's position i De baltiske Stater har skiftet fra beroligelse (om landenes sikkerhed gennem NATO) til »afskrækkelse«. »Afskrækkelse« kræver den faktiske tilstedeværelse af militære kapaciteter, der gør modstanderen ude af stand til at opnå sine mål; det

involverer ikke en snubletråd, der blot udløser en intervention af hele det strategiske arsenal. »Vi behøver Rusland i det internationale samfund«, sagde Hodges, »men de respekterer kun styrke«.

Rusland har gentagne gange understreget, at det ikke har nogen som helst plan om at invadere De baltiske Stater eller Polen – og alligevel er dette scenario grundlaget for alt hysteriet. Tidligere på året udgav RAND Corporation en undersøgelse, der angiveligt skulle vise, at De baltiske Stater, pga. manglen på strategisk dybde, ikke kunne forsvares imod en russisk intervention og kunne løbes over ende af russiske styrker inden for 60 timer. Herved erkendte undersøgelsen implicit, at alle bataljonerne og det tunge udstyr, der overflyttes dertil, stadig kun vil udgøre en snubletråds-funktion. Lige præcis dette gør det – iflg. Michael Carpenter, amerikansk viceforsvarsminister for Rusland, Ukraine og Eurasien, i en forklaring for Senatskomiteen for Udenrigsrelationer – nødvendigt at firdoble Pentagons udgifter for Europa i 2017.

Europa som kanonføde?

Klokken er, i bogstavelig forstand, ét minut i midnat. Elementær overlevelse vil kræve, at vi vågner op, før vi her i Europa ofres som kanonføde i en angiveligt begrænset atomkrig på alteret for det anglo-amerikanske imperiums geopolitiske interesser, et imperium, hvis krav om at herske over en unipolær verden ikke længere kan oprettholdes. Hvis der under NATO-topmødet i Warszawa i begyndelsen af juli måned finder en yderligere opbygning af det amerikanske BMD-system sted – det er bl.a. planlagt at forbinde systemet i Rumænien med krigsskibene, som er udstyret med Aegis-systemet, der kan affyre missiler – så kunne vi meget hurtigt nå det punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage.

På den seneste Schiller Institut-konference svarede den russiske generalkonsul i San Francisco på et spørgsmål om dette emne fra tidligere amerikanske senator Mike Gravel, hvor han pointerede, »Jeg er enig i den forståelse, at vi er meget tæt på en storkonflikt. Og jeg vil tilføje, at der ikke er nogen som helst mulighed for en 'begrænset atomkrig'. Hvis den begynder, bliver det verdens ende.«

Det er på høje tid at forlade NATO og erstatte den med en inkluderende sikkerhedsarkitektur, der gør det muligt for os alle at overleve. Den tyske forbundskansler Merkels gang på æggeskaller – hvor hun tilstræber et fælles økonomisk rum for EU og Rusland »på sigt«, men godkender forlængelsen af EU's sanktioner mod Rusland i yderligere seks måneder – er enormt farlig. Den »kristen«-demokratiske unionspolitiker burde vide, hvad Biblen, i *Johannes' Åbenbaring*, kap. 3, v. 15, havde at sige om at være 'lunken'.¹

¹ 3:15: 'Jeg kender dine gerninger: du er hverken kold eller varm. Gid du var kold eller varm!'